

Podle Jiřího Kafky napsal Ondra Martínek

HODINÁŘKA PRUŽINKA

OBSAZENÍ:

HODINÁŘKA PRUŽINKA – Dorka

PANÍ – Kája

ŽEBRAČKA – Eliška

LOKAJ – Matěj

VYPRAVĚČ – Domča

KAŠPÁREK – Kuba

REKVIZITY:

Hodiny z papíru (hodně hodin, malé i velké), zrcadlo, zrcátko, budík

SCÉNA:

Nalevo hodinářská dílna, napravo zámek

VYPRAVĚČ

Dobrý večer, dámy a pánové...

KAŠPÁREK

Dobrý večer, páni, dámy,
dobrý večer, páni, paní,
jsem Kašpárek všem vám známý,
mám pohádku k pousmání.
Když se budík mění v starce,
když mu začne skřípat hlas,
zanesem ho k hodinářce,
ta vám umí spravit čas.
Hodinářka naše krásná,
znalkyně pružinek i drátků,
je to slečna velezdatná,
ta nám stojí za pohádku.

VYPRAVĚČ

Ty kašpare jeden. Musíš vždycky skákat do řeči. Teď zase budu povídat já. Byl jednou jeden hodinář. Všichni si ho chválili. Uměl opravit všechny hodiny. Budíky, pendlovky, kukačky, digitálky, cibule, prostě všecko, co ukazovalo čas. Ten měl dcerku. Dívka se jmenovala Pružinka, a když tatík umřel, opravovala místo něj hodiny ona. Byla pořád veselá, a tak vůbec nestárla. A při práci si pořád zpívala.

KAŠPÁREK

Na zámku však sedí paní,
ve chmurách je zahrabána,
vede pořád jenom řeči,
nikdo se jí nezavděčí.
Celé dny se jenom mračí
a válí se na pavlači.
Zlost má až to kolem mrazí,
a tak stárne, rychle schází.

PANÍ

Hej, lokaji, přines mi zrcadlo.
Jeden, dva, tři, čtyři... Už čtyři! Už mám čtyři vrásky! To je hrůza. Jak já k tomu přijdu, abych stárnula. Zlatý zámek mám, zlatý křeslo mám, v truhlici hromadu zlaťáků... Já přeci nemůžu stárnout.

Uslyší zpěv, Pružinka si prozpěvuje.

Hej lokaji, přines mi dalekohled.

Dívá se dalekohledem na druhou stranu jeviště.

No tohle. Ta tikálkova holka je furt mladší a mladší. Pořád

je to taková holčička. A pořád si zpívá. Já do toho kopnu. Ale to by v tom byl čert, abych to z ní nevytáhla. Ona už mi zazpívá, proč je pořád taková mladička. Lokaji, přiveď mi hned hodinářku Pružinku!

Lokaj přivede Pružinku.

Vítám tě tu, mé milé děvče.

Udeří na ni.

A teď mi řekneš, proč nestárneš. A jestli mi to neřekneš, tak tě nechám natáhnout na skřípec!

PRUŽINKA

Ale, milostpaní, tady na světě přeci stárne každý a všechno.

PANÍ

Nedělej tady chytračku. Ty určitě nestárneš. Pořád jsi taková mladá holka!

PRUŽINKA

Ale, já nevím, proč. Třeba jsem opožděná.

PANÍ

Lokaji, zmáčkni ji trochu, ať nám to řekne.

Lokaj jí zalomí ruku dozadu.

PRUŽINKA

Au, pusťte mě, já to fakt nevím.

PANÍ

Ale já už jsem na to přišla. Ještě nejsem tak hloupá, jak vypadám. Ty máš hodiny, kde si podle přání zastavuješ čas. Ještě nejsem taková hlupačka. Takové hodiny uděláš i mně. Domluvila jsem.

PRUŽINKA

Ale takové hodiny...

PANÍ

Do příštího úplňku ať jsou tady. Jestli ne, budeš mi je potom muset udělat v hladomorně. A s hladovým žaludkem se špatně dělá. Sbohem. *(Odchází.)*

PRUŽINKA

Co si to o sobě myslí. Jak chce zrovna ona zastavit čas. To je přeci blbost. Že já jí to neřekla na plnou hubu.

ŽEBRAČKA

(Vbelhá se na jeviště.) Všecko má svůj čas. Na každého jednou dojde. Uděláš jí takové hodiny?

PRUŽINKA

Jé, dobrý den. Nechcete si dát se mnou krajíc chleba? Mám tady kousek. Ale jak víte, co mě trápí?

ŽEBRAČKA Víím, nevím, za krajíc ti poradím.

PRUŽINKA Nebudu se pokoušet o úplnou hloupost.

ŽEBRAČKA Hodiny, které by tikaly, ale ručičky se jim neotáčely, přeci svedeš, že jo?

PRUŽINKA Bez problému. Uvolním ručičky na hřídelce. Ale čas bude stejný.

ŽEBRAČKA Stejný, nestejný, začni dělat ty hodiny. O víc se nestarej.

PRUŽINKA Hm, tak dobře.

VYPRAVĚČ A tak Pružinka našla staré vyřezávané hodiny. Naleštila je bronzem, vyzlatila řezbu a uvolnila ručičky na hřídelce. Před úplňkem je zanesla na zámek.

PANÍ Ho, hó, hodiny tikají, ale ručičky stojí na místě. Přesně to jsem chtěla. Dobrá práce!

Hodí jí pár zlatáků.

Můžeš jít.

KAŠPÁREK A den za dnem se zase souká, paní se do zrcadla pořád kouká.

PANÍ Lokaji, stárnu, nebo nestárnu?

LOKAJ Nestárnete, paní, nestárnete.

PANÍ A nebylo by lepší mládnout, než nestárnout?

LOKAJ Jistě, milostpaní, jistě.

PANÍ Cha, cha, cha, to je nápad! Doved' mi sem Pružinku, ale rychle.

Dovede Pružinku.

Udělala jsi mi skvělé hodiny. Ale já chci hodiny, které by čas dovedly vrátit. Do příštího úplňku mi je doneseš.

PRUŽINKA Takový hodiny, to je přeci nesmysl...

Lokaj ji chytne za krkem.

É jo, něco zkusím.

Vyjde před jeviště.

Co si to o sobě myslí, ta tlust'oška. Asi budu muset utéct. Takový hodiny neudělám.

ŽEBRAČKA

Uděláš, neuděláš. To víš, že uděláš. Proč ne?

PRUŽINKA

Jé, to jste vy. Dáte si se mnou? Mám tady dneska buchtu s mákem. Myslíte, že mi zase poradíte?

ŽEBRAČKA

Poradím, neporadím. Za buchtu ti poradím. Hodiny, kde by se ručičky točily na druhou stranu jistě svedeš.

PRUŽINKA

To taky nebude žádný problém, stačí přidat kolečko. Ale tím se čas nevrátí.

ŽEBRAČKA

Vrátí, nevrátí, udělej ty hodiny a o víc se nestarej. Jenom řekni té nafrněnce, že nesmí hodiny natahovat. Nezapomeň na to.

PRUŽINKA

Jasně, hodiny nesmí natahovat.

VYPRAVĚČ

Pružinka vzala hrací hodiny, do stroje vložila nové kolečko navíc, naleštila je a před úplňkem je zanesla na zámek.

PRUŽINKA

Tady vám nesu ty hodiny. Ale vy je nenatahujte! Jsou už natažený tak akorát.

PANÍ

Dobrá, dobrá.

PRUŽINKA

Za jeden den omládnete, že vám to bude stačit.

PANÍ

No, dobře, tak už zmiz. Tady máš odměnu a běž.

Pružinka odejde.

Paní se začne mazlit s hodinami.

Vy moje hodinečky zlatý. S vámi budu mladá a krásná. Dívky mi budou závidět. To bude krása!

KAŠPÁREK

Hodina k hodině plyne,
hraběnka má roky jiné.

PANÍ

Lokaji, dones mi zrcadlo.

V zrcadle

Ó, opravdu jsem mladší. Nejméně o deset let. Ale to je málo. Málo. Moc málo. Dalších deset let by neuškodilo.

Zase bych běžala jako srnka. Ale to bych musela hodiny natáhnout. He, kašlu na hodinářku a její řečičky.

Lokaj odejde.

Natáhne hodiny. Ozve se skřípot. Zatmí se. Na jevišti stojí paní jako otrhaná holka s hodinami v ruce.

Teď se na sebe podívám do zrcadla. Lokaji, dones mi zrcadlo!

LOKAJ

(Přiběhne. Rozhlédne se. Cíví na holku.)

Ty zlodějko zlodějská, chtěla jsi paní ukrást její hodiny!

Chytí ji.

Ty chuligánko. Já ti ukážu.

Dává jí pohlavky.

PANÍ

Co si to dovoluješ?! No, to je skandál!

Lokaj ji přehne přes koleno a dá jí výprask páskem.

LOKAJ

A už se tu víckrát neukazuj!

PANÍ

Au, to to bolí. Nemáte někdo zrcadlo?

Někdo z obecnstva jí dá zrcátko.

Hu, to je nadělení. Kdo mi teď uvěří, že jsem hraběnka. Asi jsem to přehnala.

Připlazí se k hodinám. Třepe s nimi.

Blbé hodiny, točte se nazpátek, no tak!

Hodí je na zem.

Hloupé hodiny.

Rozdupe je.

Co teď budu dělat?

ŽEBRAČKA

Můžeme spolu chodit po světě, milostpaní. A klidně mi můžeš říkat mámo.

PANÍ

Co mi tykáš, ty žebračko!

PRUŽINKA

Ale milostpaní, vždyť jsi teď malá ušmudlaná holka. Kdo

by vám vykal? Můžeme teď spolu být kamarádi.
Souhlasíš?

PANÍ

Za to můžeš ty, Pružinko! Cos to se mnou udělala?!

PRUŽINKA

Za to si můžeš hlavně sama. Ale co, buď ráda, že jsi
mladá holka. Vždyť je to skvělý. Dospěláci mají hromadu
starostí. A my tě nenecháme jen tak. Ale musíš přiložit
ruku k dílu.

ŽEBRAČKA

Být na zámku? Pche, není o co stát.

PANÍ

No, dobře, vlastně je to paráda. Tak budeme kamarádi. A
já vám slibuju, že se změním.

Všichni zazpívají písničku, ať to má šťávu.

VYPRAVĚČ

Zámek je teď bez milostpaní a milostpaní bez zámku. Ale
nikomu to nevadí. Žebračka a bývalá hraběnka se
nastěhovali k Pružince, Pružinka má konečně kamarádku
a pomocnici, a hlavně obě mají mámu. A tak je u nich
radost a veselo.

KAŠPÁREK a VYPRAVĚČ

A na kopci byla zvonička,
my pobídlí jsme koníčka.
Běž koníčku na zvoničku,
zatahej tam za mašličku.
Zvoneček nám zazvoní,
pohádka se ukloní
a odjede na koni.

K O N E C